

Scénář k rozhlasové reportáži

Emil Havlík

Emil Havlík se narodil v květnu roku 1927, jako jedno ze tří dětí Václava a Anny Havlíkových. Své dětství strávil na Smíchově, kde se později odehrávala velká část jeho života.

Své zájmy, především lásku k jazykům rozvíjel na vysoké škole. Studoval češtinu, kterou z celého srdce miluje, dále ruštinu a srbochorvátštinu. Velký vztah ke slovanským jazykům ovlivnilo chorvatské prostředí. Dědeček Emila Havlíka, Emil Geistlich, který vlastnil tiskárnu, vybudoval roku 1910 hotel v chorvatské Bašce. Zde rodina Havlíků trávila každé léto.

Byl konec války. Emilu Havlíkovi bylo pouhých sedmáct let a už byl součástí oddílu, přesněji oddílu Lufčuc Policajt Bum. Zde se zúčastnil nebezpečné akce, kdy vylezli na střechem českého rozhlasu a stříleli po Němcích. Dnes doufá, že nikoho netrefil.

„Lufčucáci. Ale to všecko ze srandy a nenávisti k tomu. My jsme tak z hlouby duše nenáviděli ty Němce ...a měli jsme taky proč.

V 50. letech sloužil Emil Havlík na vojně u PTP a s nimi se dostal do uranových dolů, kde strávil velkou část svého života. Sám vlastně ani neví, z jakého důvodu ho zařadili do PTP. Toto období života mu zanechalo silné a stále živé vzpomínky.

„ Já jsem poznal co je to absolutní tma. Protože když si zhasnete svou lampu ...tma.“

Otec Emila Havlíka Václav Havlík byl zakladatelem ochotnického divadla na Smíchově. Z toho důvodu bylo oběma synům už od dětství divadelní prostředí přirozené. Emil Havlík působil, jako loutkoherc v divadle Nazdárk, kde všechny loutky jsou vyrobeny jeho rukou. Učil zahraniční i československé studenty loutkovému herectví. Působil na první Vysoké loutkářské škole na světě.

„Taková konstrukce to byla, že jsme lezli po kolenou se vztyčenýma rukama a na těch jsme měli ty loutky a hráli a mluvili k tomu italsky, čili žádná legrace dámy.“

Emil Havlík roku 1955 uzavřel manželský svazek s nadanou loutkářkou Janou Lužnou. Narodili se jim dvě děti, syn Michal a dcera Bojana. Roku 1965 přesně po deseti letech manželství postihla rodinu strašlivá tragédie. Matka dvou malých dětí zahynula při pádu letadla. Emil Havlík se poté už nikdy neoženil a na svou zesnulou manželku vzpomíná s obrovskou láskou.

„Já nevím, co ten Pán Bůh dělal, když ta moje letěla, asi zrovna nekoukal. No takže ... to je ošklivý.“

„Vy děti nevíte nic, co to bylo ta německá okupace. Já nevím, jestli jsem...jestli nedělám zle, když vám to říkám. Ale já myslím, že byste to měli vědět. Zaplaťpánbů to nemusíte znát z vlastní zkušenosti. Zaplaťpánbů.“

Vytvořili žákyně ZS Waldorfské.

Adela Michalíková, Alena Špičková, Johana Svobodová